

Απ. Ἐννοῶ μίαν Ἰδιότητα, μίαν Ἐνέργειαν, μίαν Δύναμιν, ἢ ὁποῖα τείνει ὅλα τὰ Σώματα κατ' εὐθείαν Γραμμὴν πρὸς τὸ Κέντρον τῆς Γῆς.

Ἐρ. Δὲν λέγετε τὸ βάρος τῶν Σωμάτων;

Απ. Ὁχι, ἐπειδὴ τὸ βάρος τῶν Σωμάτων εἶναι κυρίως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Βαρύτητος, ἢ τὸ μέτρον, ἢ ἡ ποσότης αὐτῆς τῆς δυνάμεως ὅπῃ ἐνεργεῖ εἰς αὐτά.

Ἐρ. Πῶς διαιρεῖτε αὐτὴν τὴν Ποιότητα;

Απ. Εἰς Ἀπόλυτον, καὶ Σχετικὴν.

Ἐρ. Τὶ ἐστὶν ἀπόλυτος Βαρύτης;

Απ. Εἶναι ἐκείνη ἡ δύναμις ὅπῃ βιάζει ἓνα Σῶμα νὰ τείνη πρὸς τὸ Κέντρον τῆς Γῆς.

Ἐρ. Κατὰ τί λοιπὸν διαφέρει ἀπὸ τὴν εἰδικὴν Βαρύτητα;

Απ. Ἡ εἰδικὴ, ἢ σχετικὴ Βαρύτης εἶναι ἐκείνη, ἢ ὁποῖα εἶναι μερικὴ καὶ οἰκεία εἰς κἀθένα εἶδος Σωμάτων, καὶ ὅπῃ τὰ διακρίνει ἀπὸ τὰ ἄλλα, ὅταν τὰ παραβάλη τινάς.

Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ μέτρον τῆς Βαρύτητος εἰς τὰ Σώματα;

ιδίαν, ἀλλ' αὐτοὶ ἢ ἤχοι εἶναι πάντοτε πολλὰ ζωηροί· ὅρα τὰς φιλοσοφικὰς συνομιλίαις τόμ. 2. συνομιλία 14. ὅρα προσέτι τὴν φυσικὴν Θεολογίαν τῆ Δερχάμ βιβλ. δ'. κεφ. 3. τὴν Μουσικὴν τῆ Μάλκολμ. κεφ. 14. §. 3. κτ. Σημ. τῆ το θεωρεῖται ἀπὸ τῆς Νεωτέρας ὡς ἑνὸς μῦθου, καὶ εἶναι ἀπίστων.